

Adamus 10. Shoud - 2010. június

TIZEDIK SHOUD: „Az Ébredés Zónája 2.”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus tizedik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2010 június 5-én hangzott el az amerikai Colorado Államban, Breckenridge-ben.

A MESTEREK SOROZATA

Átadásra került június 5-én, 2010-ben Colorado Államban Geoffrey Hoppe közvetítésében.

ADAMUS: Vagyok, aki vagyok, Adamus a nagyszerű, szolgálatokban. Üdvözöllek benneteket Shaumbra ezen a szépséges napon, ezen a találkozón, ahol a világ minden tájáról összejönnek az energiák csakúgy, mint a bolygó minden részéről.

Jó itt lenni veletek, remélem, ti is így érezték velem kapcsolatban. (nevetés) Remélem, ti is így érzitek majd, amikor az óra ötöt üt és lejár az időm, visszatérek egy sütőtökbe és elhagyom ezt a helyet.

Nos, Shaumbra, rengeteg mindenről kell ma beszélnünk! Micsoda rémes, depressziós dal volt ez, (utalva a megszólalása előtti bevezető zenére - Goo Goo Dolls: Iris) amelyet a mai nyitányként választottatok! (nevetés) Épp olyan volt, mintha valaki épp a felébredésen menne

keresztül. (nagy nevetés) És a legsötétebb, legkönnyesebb részét élné a felébredésnek! Ki választotta ezt a dalt, Cauldre? Tényleg nagyon szeretnék igazán jó klasszikus zenét vagy legalább valamilyen vidám zenét!

KATHLEEN: Beatles-t!

ADAMUS: Jó lesz a Beatles is, bármi, de hát ez???

Uramisten, ha valaki épp az ébredését éli, meghallja ezt a zenét, akkor egyenesen ki akar majd ugrani a teraszról! (nagy nevetés) Nos, ezzel képviselitek magatokat?

Szóval. Shaumbra, rengeteg mindenről kell ma beszélnünk! (belenéz a kamerába, tetszik magának) (nevetés) Kezdjük egy kérdéssel. Amely nem a tiétek. Ha megfigyeltétek, nem igazán szeretek kérdéseket fogadni ezeken a találkozóinkon, a belső kör találkozóin.

Amikor Cauldre arra kér olykor, hogy fogadjak kérdéseket a többi eseményen, mint amilyenek ezek az internet műsorok, akkor elfogadom a kérdését egészen addig, amíg ő is elfogadja, hogy azt mondom, amit akarok. (nevetés) Én megértem, valóban megértem a frusztrációt, amelyen ezek a nagyon kedves lények épp keresztülmennek, de azt is el kell mondjam, hogy több mint a fele

ezeknek az embereknek egyáltalán nem akar felébredni. Imádják a játszmájukat játszani. Imádják - ahogy azt valamelyik éjjel említettem az egyiküknek - imádják a saját farkukat kergetni, de egyáltalán nem akarják azt elkapni! (nevetés) Azt szeretnék, hogy a játék folytatódjon.

A kérdéseik részben ugyanazok, amelyeket ti jó régen szintén feltettetek. Volt EGY nagyon jó, a múltkori éjszakán... egy a sok közül... de kedves Shaumbra, túl sok dolgunk van ahhoz, hogy belemássunk a feldolgozásokba, kezelgetésekbe, olyan kérdésekbe, amelyekre már eleve tudjátok a válaszokat. Szóval...

Tudtad, hogy ezt meg kell majd tennem, ugye? (leveszi Sart nyakláncát és a saját nyakába teszi) (nagy nevetés) Tudtad... biztos voltál benne...

LINDA: Csak a fülét ne vedd le!

ADAMUS: Ha megkapom azokat a fülbevalókat, sosem adom majd vissza! De ezzel még nem teljes a kép... (nevetés) Szeretném ezt a kalapooooot! (magához vesz egy rózsaszínű kalapot - közönség éljenez és örömködik): Vagyok, AKI vagyok! És nem érdekel, mit mondanak rólam! (nagy nevetés)

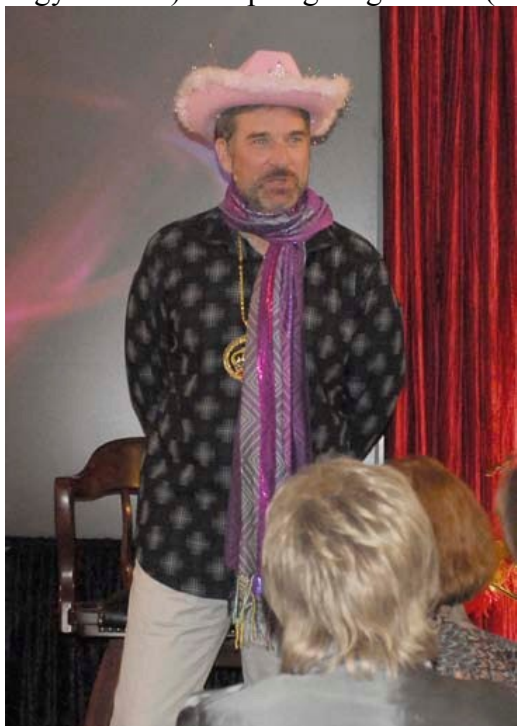
LINDA: És Cauldre majd minden bizonnyal elborzad majd a videótól, várd csak ki, mikor viszontlátja önmagát...

ADAMUS: Ó, Cauldre nincs is igazán most itt... (nevetés) Majd később visszanezi a képeket, akkor majd elborzad... de... (nagy nevetések)

Ó, és milyen szép sálad van! Én én vagyok és nem Colleen (Adamus leveszi Colleen kítűzőjét)... szóval ezt is kérem...

Nos, kedves Shaumbra (felveszi a sálat is a kalap és a nyaklánc mellé - közönség visong). Ez a mi magas tudatosságú spirituális találkozóznk! (nevetés) És igen, szeretnék a tanárotok lenni! (nagy nevetés) Nos, kedves Shaumbra, örülök, hogy továbbra is tudtok nevetni! (nevetés) (a kalapot visszaadja)

Gyönyörű ez a kalap, kissé meleg van a sálhoz is, de te megkaphatod édesem... (átadja valakinek - nagy nevetés). Ezt pedig megtartom! (utalva a nyakláncra.)

(Nagy nevetés)

Kedves Shaumbra, az első kérdésem mára... nem jöttem egyedül... nem csak Adamus van ma itt, hanem van egy társam az összeesküvésben... Ki lehet vajon ő? Készítsd a mikrofont, kedvesem!

LINDA: Ez most találós kérdés?

ADAMUS: Kétlem, hogy találós kérdés lenne... Nos, ki jött ma velem? Hagyjatok magatoknak egy pillanatot, csukjátok be a szemeteket, ha gondoljátok, vegyetek egy mély lélegzetet és mondjátok meg, ki van ma itt velem?

SHAUMBRA: Kuthumi?

ADAMUS: Kuthumi!! Igen!

LINDA és a közönség: örül és tapsol.

ADAMUS: Kuthumi! Készülődik a nyári összejövetelünkre, amely néhány hét múlva lesz Németországban, ezért már közelebb jött... Szóval ma mindkettőnkől kaptok egy kicsit.

LINDA: Hmmm!

ADAMUS: Igen, egy kis curry és egy kis bors... Én ezt így mondanám... (nagy nevetés) Szóval, kedves Shaumbra, két fő dolgot szeretnék ma átbeszélni veletek. Az egyik, hogy folytatjuk az ébredésről szóló eszmecsserénket.

Ébredés

Az egész ébredési témát le fogjuk egyszerűsíteni. Egyszerű, könnyen érthető fogalmakkal fedjük majd le azok számára, akik majd utána jönnek. Ők erre vágnak majd, nem az intellektuális és kimódolt, erőltetett verzióra, hanem az egyszerűre: Mi az ébredés, min mentek keresztül az oda vezető úton és hogyan alakul majd az egész?

Mi együtt írunk egy könyvet. Mindannyiótoknak része volt nagyon mély és személyes tapasztalatokban. Nagyon szépséges, traumatikus, életet megváltoztató, földet rengető, lázító és hihetetlen tapasztalatokban.

Amikor így egybegyűlünk Kuthumival, velem és mindannyiótokkal, mi összehozzuk a mi bölcsességünket és nem csinálunk belőle unalmas dolgot! Mi is lehetne a címlapon? „A kalap, a sál és a nyaklánc, egy ilyen kérdéssel: „Szóval, felébredsz, vagy csak épp megőrülsz?” (nevetés)

De tényleg Shaumbra... Nem ily módon kellene meghallania a többi embernek ezt? Vagy azt szeretnék, ők azt szeretnék, hogy éveken át tartó tanulmányok és módszerek vezessék el őket az unalom közepette az ébredéshez? Talán egy kis nevetés? Talán, de csak talán... az, amit ti tanultatok és tapasztaltatok az utatokon nagy segítség lehetne a többiek számára... hm? Nem érte volna meg ezért mindaz, amin átmentetek? Nos, csak egy kicsit? A válasz: IGEN. Ezért vagytok itt.

Kuthumi ma csatlakozik hozzám és két dologról fogunk beszélni: az egyik részben folytatjuk az ébredésről szóló beszélgetésünket, aztán pedig belemegyünk majd néhány potenciálba.

És nagyon izgatott vagyok ezt a részt illetően, mert nagyon valóságos és látni fogjátok annak hatásait a körülöttetek lévő világban az elkövetkező hetekben és hónapokban.

Ám most a kezdéshez annyit kérnék tőletek, (a terem hátuljába megy és onnan kéri őket) hogy forduljatok meg egy pillanatra. Köszönöm. Köszönöm.

Nagyon egyszerű oka van annak, hogy erre kértelek benneteket. Ti már most felébredtetek. Felemelkedtetek. Akárhogy is nevezzétek. Már most megvilágosodtatok. Már eleve túlléptetek az X pontotokon. Már megvalósítottátok, már elvégeztétek. És most visszatekintetek arra, hogy hogyan is tapasztaltátok ezt meg.

Látjátok, ha ott elől vagyok, előrenéztek és azt mondjátok: Van valami még hátra, valamit meg kell még tennünk! Vannak céljaink, meg kell még tanulnunk valamit, még le kell győznünk magunkat valójában, pedig a valóságban visszafelé tekintetek önmagatokra. Arra, hogy miként tapasztaltátok ezt meg és hogyan akarjátok megtapasztalni.

Olyan szép dolgot mondott Kuthumi pontosan ezen a helyen, néhány évvel ezelőtt. Már megtörtént. Ez egy természetes...

Arra kérlek benneteket, hogy ti csak tekintsetek visszafelé továbbra is, attól még, hogy én most erre jövök... (nagy nevetés) Nos, ez egy természetes folyamat, amely magától kibomlik minden dacára bennetek. Olykor veletek együtt fejlődik, a kétségek, az ellenállások, a furcsa módszerek és minden egyéb... és főleg, kedves Shaumbra, ebbe majd később jobban belemegyünk... de a tanácsadás... a feldolgozás... és mindezek ellenére mégiscsak felébredtetek, már beértetek! (nevetés) Már beértetek.

Szóval vegyetek egy mély lélegzetet, nincs semmi, ami miatt aggódnok kellene, csak hozzatok

egy döntést, menjetek bele azokba a potenciálokba, amelyek odavezettek benneteket. És tudjátok ez elég egyszerű. Választhattok. Megválaszthatjátok azt, hogy hogyan kerültetek oda. Lehet, hogy most nem így érezték, lehet, hogy a tömegtudat, a sötét erők és a világ általában összeesküdik ellenetek, de nem, nem, nem. Magatokkal szemben esküdtök ti össze. Ennyi. És ez rendben is van, valójában mókás dologról van szó. Én is összeesküdtem magam ellen, 100 ezer éven keresztül... szeretnék hallani a történetet? (nagy nevetés)

Közönség: Neeem. (nevetés)

ADAMUS: Senki? Először? Másodszor? Rendben...

Tehát valójában csakis magatok ellen esküdtök össze, szeretném, ha ellazulnátok. Mi most írunk, teremtünk egy élő dokumentumot. A dinamikával, potenciállal megtöltött dokumentumot az ébredésről.

Tehát ez első kérdésem az és kedves Linda, ha gyors lennél... tudod, korlátozott az időnk ma...

LINDA: Ó, igen...

Mi az Ébredés?

ADAMUS: Mi az ébredés? Mi az ébredés? Bárki válaszolhat! És Linda, majd önkéntesen kiválaszt benneteket! (nevetés)

JOSHUA: Igen.

ADAMUS: Joshua, kérlek, és mielőtt elkezdenéd, kérlek, vedd le a hangját a mikrofonnak, kapcsoljátok ki. Csináljuk most ezt együtt: VAGYOK, AKI VAGYOK! – Csináltuk ezt már korábban is... Vagyok, Aki vagyok!

Közönség: (kórusban mondják vele): Vagyok, aki vagyok!

ADAMUS: (Fejet vág)...

Közönség: (nevet) Akkor mit mondjunk?

ADAMUS: Csak Joshua és én! Kettőre: egy, kettő!

VAGYOK, AKI VAGYOK!

És most te jössz, egyedül!

JOSHUA: Vagyok, aki vagyok!

ADAMUS: Hm... Hm... Közönség?

Közönség: (nyammognak, hümmögnek...)

ADAMUS: Na még egyszer próbáljuk meg... Végy egy mély lélegzetet... Tudom, hogy most szívesen felaprítanál...(nevetés) De végy egy mély lélegzetet! És engedd ki úgy, mintha valóban így is gondolnád!

JOSHUA: Vagyok, Aki vagyok.

ADAMUS: Ez egy kicsit javult, kicsit jobb lett. Sajnálom, hogy kipécéztelek, de ez mindannyiótokra vonatkozik! Mindannyiótokra! Elmagyarázom majd később, amikor meg is értitek és így szóltok: Áh - és csak jó hangosan kikiáltjátok magatokból...

Úgy hogy, kiáltsd csak...

JOSHUA: Vagyok, aki vagyok!

ADAMUS: Na ez az, így kell ezt! (közönség éljenez)

Köszönöm, látod, meg lehet ezt csinálni! Meg lehet. Nos, mi is az ébredés?

JOSHUA: Az ébredés....

LINDA: A mikrofonba, kérlek...

JOSHUA: Az ébredés az, amikor abban az állapotban vagy, amit épp említettél, amikor is tudatában vagy annak, hogy visszafelé tekintesz és ezzel a látásmóddal rendelkezel.

ADAMUS: Jól van.

(felírja a táblára) Visszatekinteni... Kitűnő! Visszatekinteni önmagunkra. ...Kitűnő! Ez megérdemel egy díjat! És kettőt is, mert a Vagyok gyakorlatért is kap egyet.

AWAKENING

LINDA: Szóval, kettőt... egy pillanat... Kiürítenéd előbb a zsebedet? (nagy nevetés - Amint Adamus kiüríti a zsebét) Köszönöm! És a másikat is!

Looking back on self

ADAMUS: Abban nincs semmi! (nevetés) Tehát kitűnő és két díjat kap!

LINDA: Tessék, kettő. Köszönjük.

ADAMUS: Nos, a következőt! Mi az ébredés? Beszélgetünk róla, de mi is ez? Lottófőnyeremény?

PATTI: Az ébredés...

ADAMUS: Fel kell állnod és...

LINDA: Kérjük, beszélj közvetlenül a mikrofonba!

PATTI: Az összes aspektusom...

ADAMUS: Sajnálom, nem hallom...

PATTI: (hangosabban): Az összes aspektusom, minden isteni minőségem hazatér és közben minden kifelé is árad ezzel egy időben...

ADAMUS: Kifelé megy?

PATTI: Kiterjed...

ADAMUS: Ah, értem... azt hittem, hogy hazajönnek, aztán körbenéznek és el is mennek rögvest... (nagy nevetés) Takarítsd ki a házat és majd később visszajövünk! Ó, értem, tehát az integrációról van szó. Igen, kitűnő. Egy díjat kérek... (Lidához) Remélem, ma több ezer díjat hoztál...

LINDA: Igen, persze.

ADAMUS: Na, még egy párat! Mi az ébredés? Az ébredés az, amikor félig alszol és valaki az arcodba tol egy mikrofont (nagy nevetés).

LINDA: Nem alszik ma senki! Igen?

SHAUMBRA Férfi: A Tudatosság.

ADAMUS: A tudatosság? Rendben. Igen... de adj még egy szót, ami a tudatossághoz kapcsolódik. Hüm-hüm tudatosság, vagy hüm... tudatosság. Nos?

SHAUMBRA Férfi: Nyitni a tudatosságot.

ADAMUS: Nyitni a tudatosságot.

SHAUMBRA Férfi: A kezdet...

ADAMUS: Kiterjeszteni, tágítani...

SHAUMBRA Férfi: Kiterjeszteni...

ADAMUS: És az utolsó szó, amit a szádba adok: Éberség.

SHAUMBRA Férfi: Éberség...

ADAMUS: Éberség... kitűnő!

Éberség... nos, előre tekintetek az utatokon és az egyik legnagyobb problémát, kihívást, a korlátozott éberség jelenti. Az éberség csak arra szorítkozik, ami abban a napban benne van vagy a hétben, az azonnali élethez, de szinte semmilyen éberséggel nem rendelkeztek az általatok felettes ének nevezett résszel kapcsolatban vagy a szellemmel kapcsolatban. Nem vagytok tudatában mindazoknak az entitásoknak, akik itt lebegnek körülöttünk éppen és valójában semmilyen tudatossággal nem rendelkeztek az isteni minőségeket illetően. Akad néhány igazán rossz intellektuális elképzelés az azzal kapcsolatban, hogy mit is jelent az „isteni”, ez össze is zavar benneteket, de valójában nincs semmilyen tudatosságotok ez ügyben.

Úgy emlékszem, Tobias volt az, aki azt mondta, hogy az isteni az egyszerűségekben rejlik. Ám az emberek szeretik ezt bonyolítani. Az isteni oly egyszerű, tiszta és szépséges, de ott volt ez a kísérlet, talán az üzleti kísérletről is beszélhetünk, vagy vallásos erőfeszítésről, amely arra irányult, hogy szerette volna az istenit valami igazán nehézé, bonyolulttá tenni. Olyanná, ami jó messze van és amelyhez közvetítőkre van szükségetek vagy épp segítőkre és facilitátorokra... Nos, igen és akkor még egyet kérek.

Mi az ébredés? Mi történik, ha felébredsz?

DEB: Érzések. Érzések.

ADAMUS: Érzések? Az érzések, az jó lesz. Noha én ezt szintén éberségnek hívnám. Mert minél éberebb vagy, annál nagyobb érzékenységgel bírsz és a tudatos érzékenységgel minden iránt - szóval ez jó lesz. És ma mindenkinek díjat adunk! Nincsenek rossz válaszok... vagy csak talán egy néhány...

LINDA: Nekem nem ezt mondtad...

ADAMUS: Na még egy igazán jót szeretnék! Mi az ébredés?

SHAUMBRA Nő: Bízni abban, hogy minden tökéletes.

ADAMUS: Ez rendben van, nagyszerű, tökéletes! Teljes mértékben! Hogy is fogalmazhatnánk ezt meg egy könyv számára, az olvasók számára?

SHAUMBRA Nő: Bízni önmagunkban?

ADAMUS: Én ezt a tökéletes rendként fogalmaznám meg. Minden a maga tökéletességében van.

AWAKENING
Looking back on self

Ahogy be szoktam fejezni a találkozóinkat: Minden jól van minden teremtésben, beleértve benneteket is. Az elképzelés, mely szerint minden össze van kavarva, óriási nagy hazugság! Nagy hazugság, amelyet mindenki bevesz.

Integration

Ha megengeditek, akkor így írom fel: Tökéletes, tökéletes, még akkor is, ha nem azt választod, hogy tökéletes legyen. Szóval, köszönöm. Tökéletesség (táblára írja). Nos, ez egy okos csapat!

Awareness

Feeling

Purification

Van még egy csomó kevésbé tapasztalt felébredési velejáró, amelybe az emberek épp most érkeznek meg - ezek szerint az ébredés szuperemberré változtat, minden problémád eltűnik, látóvá válsz és az emberek jövőjét is kiolvashatod, de mint tudjátok, ez nem így működik

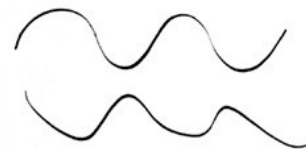
és az biztos, hogy ez nem vezet jóra.

Nos, igen, a felébredés... a következő kérdés... Maradunk a közönség soraiban...

LINDA: Én nem megyek semerre...

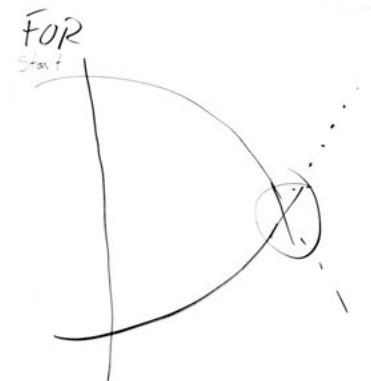
Mi váltotta ki az Ébredésedet?

ADAMUS: A következő kérdés. (Adamus rajzol) Beszéltünk erről az X-Zónáról. A legutóbbi beszélgetéseinkkor. Most szeretném közelebbről megvizsgálni ezt a szépséges folyamatot, amely az idő és a tapasztalás kezdete óta tart. Így táncoltak ezek a hullámalakzatok...

Kérlek, vidd arrébb a hangfalakat, mert csak elvonják a figyelmet.

Nos, szóval itt táncoltak ezek a hullámok, az emberi és az isteni és egy pontban valahol majd találkoznak. Ez most történik éppen. Ezt nagyítom ki, ennek a folyamatát. Látjátok, a múltban mindig kiáradtak és visszahúzódtak, így, de sosem találkoztak. Az most következnek be és ti pedig itt vagytok, ebben a pontban. (mutat a rajzra)

Ezt szeretném leegyszerűsíteni, amely talán vitatható lesz majd többeteknek, de leegyszerűsítem a folyamatot. Az első lépcsőfok az, amit én a rózsza gyümölcsének hívok (ír a táblára) és ez a kiindulási pont.

A ti saját tapasztalatotok szerint mi volt az, amely beindította a folyamatotokat? Mi sarkallt benneteket az ébredésre? (Lindára néz, és köszörüli a torkát, hogy az induljon és faggassa a közönséget)

LINDA: Ó, megvagyok, csak eltűnődtem... szóval kész vagyok, mi sarkallt benneteket az ébredésre?

KATHLEEN: A kíváncsiság.

ADAMUS: Kíváncsiság. Kinek a kíváncsisága?

KATHLEEN: Az enyém!

ADAMUS: Mikor történt ez? Felébredtél egy reggel ezzel a gondolattal: Na, ma igazán kíváncsi vagyok! Valójában ez nem is oly vicces, mert megtörténik. Mikor talált rád hirtelenjében ez a kíváncsiság?

KATHLEEN: Amikor letérdeltem egy szöcskéhez...

ADAMUS: Letérdeltem egy szöcskéhez...

KATHLEEN: Így születtem, ezzel érkeztem!

ADAMUS: Nos, tehát a kíváncsiság... jó lesz.. (leírja) És most hogy van a kíváncsiságod? Kielégült? Vagy csak nőttön-nőtt?

KATHLEEN: Valószínűleg csak nőtt.

ADAMUS: Így igaz, szóval a kíváncsiságod nem elégtelt ki?

KATHLEEN: Csak részben.

ADAMUS: Részben. Ez a kíváncsiság nagyobb, mint korábban vagy kisebb, mint korábban? Keltél-e fel úgy egy napon, hogy már nem is vagyok kíváncsi? Már teljesen felébredtem!

KATHLEEN: Nem.

ADAMUS: Nem szeretnék senkit sem kiragadni, de mivel itt vagy, akkor miért is ne tenném veled...? (nevetés)

Tehát továbbra is a saját farkát kergető kutyáról van szó... Egy bizonyos szinten. A kíváncsiság az egy nagyon furcsa dolog. Mozgásban tart, benne tart a játékban, szórakoztat és leköti a figyelmedet és mindig van min gondolkodnod. De jó, hát legyen a kíváncsiság. Te ébredesz. És kíváncsivá leszel. Köszönöm!

KATHLEEN: Kérlek.

ADAMUS: Kérlek, és adok egy kis pénzt Cauldréjéből. (nevetés)

LINDA: Nem! Köszönjük!

ADAMUS: Nos, mi indította be az ébredéseket? Több milliárd ember fogja ezt elolvasni! Úgy hogy ez nagyon fontos!

JOYCE: Feltételezem...

ADAMUS: Egyébként... hadd szakítsalak félbe egy percre, amit már meg is tettem - ti tényleg felfogtátok, hogy mi itt most mit csinálunk? Ha éberek lennétek, bizonyára felismertétek volna. Igen, persze, írunk egy könyvet, de még mindeközben, párhuzamosan ezzel, mit teszünk?

SHAUMBRA NŐ: Átalakítjuk az energiát.

ADAMUS: Igen, energiát alakítunk át, igen, és? Most épp órát tartunk az Új Földön! És mindenféle lények ülnek itt, akiket lenyűgöz ez az egész folyamat, úgy hogy egyszerűen kell fogalmaznunk, ők nem rettenetesen képzett lények, ha a földi élet tekintetében vizsgáljuk őket... Mert még sosem volt benne részük... számukra mindez csak elmélet, mindez csak gyakorlat... de itt figyelnek, ebben az elképesztő osztályteremben.

És ők most azon tűnődnek, hogy először is, szükséges-e a számukra, hogy átmenjenek az ébredésen? Amin végül átmennek majd... És azon tűnődnek, hogy vajon a többiek hogyan csinálták ezt? Mi van, ha valaki egy napon odajön hozzád és megkérdezi, szeretnél venni egy kis éberséget? Vagy mondjuk, sétálsz az utcán egy nap és egy zongora egy magas épületből épp a te fejedre zuhan és erre te azt mondd: Hah! Nos, azt gondolom, itt az ideje annak, hogy felébredjek! Szóval, hogy történt ez nálatok? Következő?

JOYCE: Nos, én feltételezem...

ADAMUS: Igen, kérlek, állj fel, mert az összes kis angyal nagyon szeretne téged látni, ők, akik nem jártak még a Földön. Itt bámulnak, na vajon hogyan néznek ki az emberek? Ah - hm - hm.

JOYCE: Nos, azt hiszem, hogy az összes trauma és dráma az életemben...

ADAMUS: Drámák, traumák...

JOYCE: Szóval ezek összezavartak... és ki akartam jönni belőlük.

ADAMUS: Majd alapvetően iszonyatosan elfáradtál a drámákban...

Ő Alice, ő pedig Kuthumi... (bemutatja őket egymásnak - nevetés)

Szóval leírom Kuthumi szavait...

Te most fáradtál bele az összes drámába és traumába... jól van!

Jól van! Következő?

ESTELLA: A tanulás... Nem, vagyis nem azt akartam mondani...

Curiosity
Drama - Bored - Tired

ADAMUS: Mély lélegzet! Könnyű ez!

ESTELLA: Szeretném magamat meghatározni.

ADAMUS: Meghatározni önmagadat. Ez jó. Jó. Olykor elcsépeltnék tűnhet a kifejezés, de oly sok életen át éreztétek magatokat elveszettnek egy szigeten, teljesen elhagyatottan, azzal a kérdéssel, hogy vajon hol van a további részetek? Szóval, igen, teljesen jó. Na, most még egy párat kérek:

Mi indította el az ébredésedet?

CAROLINE: Én nem tudtam, hogy fel fogok ébredni, vagy, hogy szükségem lenne rá...

ADAMUS: Igen...

CAROLINE: Aztán megtalált egy könyv... Shirley Maclaine könyve volt (Out on a limb a címe) És a teljes belső hitem megváltozott és felismertem, hogy szabad vagyok!

ADAMUS: Igen.

CAROLINE: Hogy bármiben hihetek, amiben csak akarok és felismertem, hogy bármi, amiben a múltban hittem, az talán nem is igaz.

ADAMUS: Szóval, akkor most Vince-nek vagy hálás? (nevetés)

CAROLINE: (nevetve) Neeem! És ez volt számomra a legfelszabadítóbb dolog, amit valaha átéltem és ez már vagy 30 éve volt, az életem pedig nagyszerű lett!

ADAMUS: Kitűnő! Jó. És ideírom a könyvet. Mert itt van már egy csomó szép elképzelés...

LINDA: Vince is kap egyet? (Adamus a fejét rázza, nem, nem) Sajnálom, sajnálom.

CAROLINE: Majd osztozunk rajta.

ADAMUS: Osztoznotok kell a kitűzőn! Igen. Bár valószínűleg fogsz majd tudni venni Lindánál egy pár dollárért. (nevetés)

LINDA: Még csak ne is gondolj erre!

ADAMUS: Igen, tessék!

CAROL: Amikor 12 éves voltam, jártam a templomba, meditáltam és tudtam úgy beszélni, ahogyan a bibliában írták a nyelveken szólást.

ADAMUS: Nyelveken szóltál? És mit mondtál?

CAROL: (kiölti a nyelvét)

ADAMUS: Pontosan! (nevetés) Nem tudták mit beszélsz...

CAROL: Azt mondtam: Buddha és Jézus és Mohamed és...

ADAMUS: Igen. És azóta beszéltél így, nyelveken?

CAROL: Nem.

ADAMUS: Szeretnéd most kipróbálni?

CAROL: Igen.

ADAMUS: Ok, mondd, „Vagyok, Aki vagyok” ezzel a nyelveken szólással.

Közönség és CAROL: Nevetnek.

LINDA: Tessék, komolyan!

ADAMUS: (Nevet...) Kuthumi tényleg feszegeti a határait... Na, akkor most mondjuk el együtt.

Curiosity
Drama - Barf-Tired
Find Self
Book
Trance

(egyszerre mindenki nyelv mozgatás nélkül mondja) Vagyok, aki vagyok. - (nevetések)

Furcsa, de igaz!

LINDA: Srácok, ti mindenre képesek vagytok! (nevetés)

ADAMUS: Nos, nevezzük ezt egy transz tapasztalatnak? Jó, Linda, ennyi elég lesz most (utalva a mikrofonos körbejárásra).

LINDA: Oké.

ADAMUS: Mi az, ami beindítja az ébredést? Azok számára, akik majd elolvassák a mi közös munkánkat.

Ők olyan dolgokat fognak keresni, mint az a példa, amikor egy könyv leesett a polcra. De közben egy sor egyéb dolog hozta azt, Vince, hogy te elolvasd azt a könyvet! Az, hogy készen álltál rá. De ők ehhez fognak tudni kapcsolódni, a könyvhöz, amely leesett a polcra! Vagy egy filmhez, amely hirtelen ráveszi őket arra, hogy az életet egész másképp szemléljék ezután. Vagy például egy nagyon rossz álmot. Egy kimerítő, rémisztő álmot, amely elviszi őket egy olyan szintre, ahol még sohasem jártak... egy feleség, egy szeretett ember, aki meghal. Mindaddig sohasem szemlélték a halált, ismerték a létezését, de valójában sohasem vizsgálták meg... Lehet olyan dolog is, mint egy autóbaleset, amely egyfajta traumába, akár kómába is juttatja őket, kilökvén őket a komfortzónájukból.

Lehet az is egy inspiráló dolog, amikor egy napon felébredsz és felismered, hogy egyedül vagy, vagy hirtelen tudatába kerülsz a mélységes kíváncsiságnak.

Ezek a dolgok életeken keresztül gyűltek bennetek, hogy végre összekapcsolódjatok velük, most. Ami a változást hozta, hogy a minta megváltozzon, amely a kezdetektől fogva bennetek működött, szóval, ami a változást okozta a mostban, minden hullámalak konvergenciáját, az emberiét, az isteniét és az összes egyebet, az nem egy dolog, hanem sok minden.

Például, vegyük itt most a ti példáitokat, megjártátok, megtapasztaltátok... mennyi életre van szükségetek? A legtöbbiteknek itt nagyjából 1400 élete volt már, de vannak köztetek olyanok is, akiknek több, mint 2000 élete volt, nos, hány életre van szükséged? Ez egyáltalán nem ítélet, mert olykor egyszerűen csak érdekes dolog kipróbálni különböző megjelenéseket, és különböző identitásokat, a Földön játszani...

Az egyik dolog, ami közös bennetek és az általatok Felemelkedett Mestereknek nevezett lényekben, akik tényleg eljutnak önmagukhoz. Elérkezik egy pont, amikor tudják, hogy készen állnak, nincs több Föld, nincs több élet, nincs több kapcsolat az emberekkel, ahogyan azt eddig fenntartották, nincs több közös vacsora, sem séta az erdőben, sem entyem-pentyem egy másik személlyel, tudjátok... (nevetés)

LINDA: Hogy, hogy mondtad?

ADAMUS: Ez Kuthumi volt! (nagy nevetés)

Nincs több ilyen találkozó... eljön egy olyan pont, amin minden Felemelkedett Mester átmegy, hogy felébred a valódi vágy a visszatérésre, hogy még egy pár életet jó volna itt tölteni. Nem éreztetek ilyet, amikor a felemelkedést szemléltették? Ó, persze olyan jól hangzik az, hogy kikerülünk a Föld bűvköréből... de amikor a valóság megcsap, igen, néhányotok számára ez az utolsó élet itt. Van valami a Földben, ami annyira gyönyörű, valami az életben.

El tudjátok képzelni, hogy azzal a tudattal éltek, hogy minden jól alakul, minden rendeződik? Hogy már meg is oldódott? Tudván, hogy valóban mindent megteremthetsz, amit csak akarsz önmagadnak? El tudod azt képzelni, hogy nem aggódsz az egészséged miatt, a halál miatt, semmi ilyesmi miatt?

Ez a bolygó csodálatos! Persze van egy csomó másfajta létezési forma odaát, nagyon sok van. De egyikük sem olyan, mint az emberi létforma, amely a felemelkedéshez szükséges kapu. Nincs még egy ilyen. Nincs intelligensebb, vagy hogy úgy mondjam, bölcsőbb létezési forma. Vannak még intelligens létformák odaát, de valójában nem bölcsök, még tanulniuk kell ezt.

Kuthumi mondta nekem korábban, hogy milyen elképesztő dolog lenne, ha csinálnánk egy filmet egy olyan társadalomról, amely intellektuálisan nagyon fejlett, ám de bölcsességgel mégsem rendelkezik. Soha nem tanultak a lélek számára semmit, ez bizony elképesztő lenne, nem?

Nos, kedves Shaumbra, hol is tartottunk? Ebben a felébredésben van egy csomó dolog, amely megelőzi ezt a pontot, amit a Rózsa gyümölcsének hívtam.

Egyébként a Rózsa Gyümölcse az a kifejezés, amit Tobias talált ki. Ez a valóság tájakon az emlékeztető szerepét töltötte be. Emlékeztetett benneteket valahol a Tudatotokban arra, hogy hazamehettek, ha akartok. Előadjátok, hogy nincs is itt, életeken keresztül átsiklottatok fölötté, sőt, amikor felbuktatok benne, azt is figyelmen kívül hagyátok. De egy napon felismeritek, hogy a hazatérés kulcsa az mindig is itt volt. Mindig. Az emberek innen indulnak el...

Nos, emlékezzetek arra a pillanatra, amikor elkezdődött... amikor rátok esett a könyv, amikor kíváncsisággal ébredtetek fel, amikor valaki elvitt benneteket egy tanfolyamra, amely kinyitott benneteket, mindezt megelőzően volt bennetek talán frusztráció, az emberi élettel kapcsolatban, talán egy mély vágyódás az önmagatokkal való egyesülésre, a minden részetekkel való egyesülésre. Ez a mély vágyódás, melyet gyakran félreértelmezve úgy magyaráznak, mint az elveszett szerelmek utáni vágy, vagy a lélektársatok iránti vágy, mintha lenne egy másik lény, aki ott van a túloldalon és rátok vár, a legnagyobb szerelmi történet, amelyről valaha hallottál! Ez valójában nagyon igaz, csak nem egy másik lényről van szó, hanem önmagadról, rólad.

Előbb vagy utóbb... és figyelem az időt gondosan - mindenki eljut majd erre a pontra. Lehet, hogy az nagyon sokára lesz majd néhány ember számára, ti pedig az úttörők között jártok. Igen, van néhány Felemelkedett Mester, aki előttetek járt, de nem sok, az én szememben ti vagytok az első csoport, aki ezen átmegy. Sok egyén ment már eddig ezen az úton, de csoport még nem. Ti vagytok az első csapat.

Nos, ha emlékeztek az eddigi tapasztalataitokra, amelyek izgalmat hoztak, kimerítettek, elöntöttek és arra vettek rá, hogy mindent felülvizsgáljatok, s elteljetez várakozással, boldogsággal... Úgy éreztétek sokan magatokat, mintha az úttesten táncolnátok, vagy egy biciklin száguldoznátok és mindenkihez bekopogtatnátok... Ez vicces volt! (Linda erőltetetten nevet).

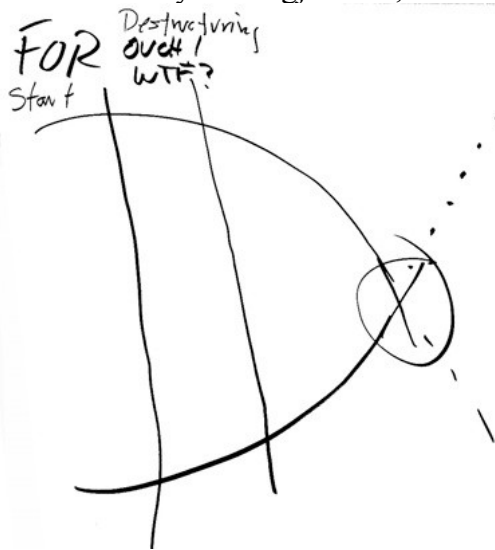
ADAMUS: Mintha téríteni akarnátok, mindenkivel megosztottátok volna ezt az új bölcsességet, ezt az örömet, amit megtaláltatok: Bizony! Én haza megyek!! Emlékeztek?

Nos, ez a felébredés pontja, ragyogó. Teljes mértékben az. Ez elvezet egy nagy tanulási lázhoz, mindent magatokba akartok szívni, ami a kezetekbe kerül, mindazt, ami spirituális, olvastok filozófiát és a vallásokról, az összes new-age-es könyvet, minden közvetített entitás üzenetét. Vannak most is olyanok a weboldalon - miközben itt beszélgetünk -, akik mindent megszállott módjára olvasnak, semennyi nem elég nekik és biztos vagyok benne, hogy van köztetek jó néhány olyan, aki ezt megjárta. Majd spirituálissá váltok. Fölteszitek a spirituális kítűzőt azt mondván: Most már egy spirituális lény vagyok. Nem igazán tudván, hogy az mit is jelent, de mindenesetre nagyon jó érzés... az biztos, hogy olyan érzettel jár, mintha valamilyen érdemrendetek lenne és kaptok általa valamit, amihez viszonyíthattok, amihez kapcsolódhattok, azt mondván: igen, egy spirituális úton jártok... Ez a fázis egy pár hónapon át eltart, akár egy néhány évig is.

Felébredés második fázis

Majd történik egy nagyon érdekes dolog, úgy fogom hívni: hogy „aúúú” fázis. (nevetés) Nos, ez

mire jó? Vagy, ahogy én szívesen hívom: a destruktoráló fázis. Destruktoráló, leépítő aúú, aúúú fázis. Mindannyian megjárátok, átéltétek és a mellékhatásait továbbra is érzitek... Készen álltok arra, hogy hazamenjete, akármit is jelent, most már bölcs spirituális emberekké váltatok és elkezdtek másképp beszélni a többiekhez, egy kis arrogáns ommmmozással, furcsa hanggal, (nevetés) és valami történik... Az életek széthullik. Lebontjátok.

Ez... nem akarom azt mondani, hogy ez szerencsétlen... mert valahol szükségszerű, de nem kellene feltétlenül így lennie, ennyire fájdalommal telinek. Nem kellene ennyire megviselnie benneteket, ennyire halálszagúnak lennie.

Megtörténik ez, hiszen ebben az aúú hangzásban, mindaz, amit magadról hittél, minden hiedelem, amellyel rendelkezted el kezd lebomlani, szétesni. Valójában átalakulni. Csak úgy látszik, mintha

összeomlana, akár egy régi épület, amint a földrengésben összeomlik. És az emberi aspektus felkiált: Ugyan mi a f... történik itt az én ébredésemmel?

Itt persze rengeteg ellentmondásba ütközöl. Te egy spirituális ember vagy, akinek az élete most lejtmenetbe tart... Mindenkinek elújságoltad, hogy milyen nagyszerű leszel, erre most semmivé válsz! (nevetés) Ők pedig kacagnak a hátad mögött... és olykor az arcodba is. (nevetés) Elvesztetted a munkádat, a házastársadat, az egészségedet, az elmédet... minden összeomlik. Lebontod a struktúráidat. Ünnepeled!

Számos dolog történik ekkor. Most a felébredés egy részét tapasztalod éppen. Az összes régi vallásos értékrend elkezd megváltozni, átalakulni.

Oly sokatoknak van egy aspektusa, amelyet abban a szellemben neveltek, hogy sikeresnek kell lennie ebben az életben. Jó állást kell találnotok, jó családot alapítanotok és a többiek büszkeségét ki kell érdemelnetek, majd a saját gyerekeknek is olyannak kell lennie, akire ti büszkék lehettek. És ez nem feltétlenül alakult így!

Egyébként ez az aspektus azóta is itt lófrál, kallódik, hümmög és így szól: „*Nem kellett volna inkább valami egyebet kezdened magaddal és elhagyni ezt az örült spirituális utat? Most nézd meg az ÉN életemet!*” Ezt az aspektust aztán nem érdekli, hogy ti mit akartok... ez csak a saját beteljesedését akarja. A mesekönyvekben elhangzó életre vágyik. Egy képzeletbeli életre. És vannak, akiknek ez összejön, de valójában az is csak egy aspektus műve, aki kiéli magát.

Szóval hirtelenjében minden elkezd szétesni, ti pedig kezdtek megbolondulni... Mentálisan, fizikailag, pénzügyileg és főként spirituálisan kibillantek az egyensúlyotokból. Minden értelmét veszíti.

Az aspektusok pedig... ó, eljött az ő idejük! Buli van! (nevetés) Ők majd visszajönnek. Van közöttük olyan, amely sok életen keresztül nem lépett veletek kapcsolatba... nem küldtek e-mailt, nem jöttek vacsorára hozzátok, nagyon távol jártak, mert lefáradtak tőletek, úgyhogy jó messzire eltávolodtak tőletek... (nevetés) És hirtelen késztetést éreznek arra, hogy hazatérjenek. Ők is meghallották ugyanazt a hívást, amit ti.

Úgy érzik, valami készülődik, tehát hazajönnek, nem feltétlen állandó jelleggel, de visszajönnek, hogy megnézzék, tényleg eljött-e annak az ideje, hogy átvegyék a hatalmat és irányítsák a továbbiakat, vagy pedig azért, mert néhányuk kíváncsi, azt mondván: talán tényleg hazatérünk most? Aztán nekiállnak röhögni, „ugyan dehogy!”- mondják. Képtelenség.

Szóval visszatérnek az aspektusok, ahogyan azt Aandrah és On (Norma és Garret) is megmondhatja nektek, egymás után hullámokban. Tudom, hogy van egy kissé szépelgő hangulata ennek az aspektus visszatérésnek, „vegyetek egy mély lélegzetet és aztán mind hazajönnek...” igen, vannak olyanok, amelyek hazatérnek. Boldogok, hogy visszatérhetnek. De vannak olyanok is, akik nagyon nem bírnak benneteket. Vannak, amelyek annyira nem tisztelnek benneteket! Vannak, amelyek bolondnak hisznek benneteket. És vannak olyan aspektusok is, amelyek csak a hatalmat és a kontrollt, ellenőrzést akarják felettetek. Ugyan nem tudják, miért, egyszerűen csak a hatalomra és a kontrollra vágnak.

Ez tehát egy valóban nehéz időszak. Meg is lep, hogy túl vagytok rajta! (nevetés) Igen, túl vagytok! (Adamus nevet) Nagyon meglep, hogy túl vagytok rajta. Ez egy törekeny, érzékeny, ámde nagyon fontos időszak, amin keresztülmentek.

Az „Áúúú” Zóna

El tudjátok azt képzelni egy pillanatra, ahogy visszatekintetek a mostra, ebből a látószögből, el tudjátok magatokat képzelni, amint ennyit mondtunk: tudod, az csak a struktúrák lebontásáról szólt... csak az átlényegülésről, csak a régi beragadt energiák elengedéséről, hogy mindannyian továbbfejlődhessünk, felemelkedhessünk, vagy felébredhessünk - bárminek is nevezzük.

Szóval, mit csinálnátok másképp, tudván, hogy minden megoldódott már, minden jól alakult. Mit csinálnátok másképp, mikrofont a közönségnek! Hogy csinálnád másképp?

Milyen tanácsot adnátok azoknak, akik a következő hullámmal érkeznek, mögöttetek és akik várnak erre? Gail?

GAIL: Én nem csinálnék semmit másképp.

ADAMUS: Nem csinálnál semmit másképp?

GAIL: Nem, én örülök, hogy minden egyes dolgot megtapasztalhattam! Az agóniától az eksztázisig.

ADAMUS: Ki rajzolt az én táblácskámra? (nevetés)

GAIL: Az én aspektusom. A művész.

ADAMUS: Ez az! (nevet) Szóval nem csinálnál semmit sem másképp?

GAIL: Nem! Legyek őszinte veled?

ADAMUS: Miért nem mindig voltál az???

GAIL: Hát, olykor nem.

ADAMUS: Tudom ám.

GAIL: Mindig is vágytam egy ölelésre...

ADAMUS: (nevet, majd megöleli) (a közönség is nevet)

GAIL: Köszönöm!

ADAMUS: Tetszik a tetkód!

GAIL: Köszönöm! (Megmutatja a karját.)

ADAMUS: Mutasd a kamerának!

GAIL: Édes...

ADAMUS: Nos, mit mondanál nekik? Semmit? Ez egy titok, szöcske, amit magadnak kell

felfedezned! Én ezt mondanám nekik! (nagy nevetés)

GAIL: Követned kell a szívedet...

ADAMUS: Ez marhaság! A legnagyobb marhaság!

GAIL: Nem számít, milyen érzés, de kövesd a szíved...

ADAMUS: De amikor azt sem tudják, hogy egyáltalán van egy szívéük, azt sem tudják, hogy az hol van, mert annyira zavarodott a szívéük... Kuthumi csak kacag... sajnálom, de...

GAIL: Szóval, bízz magadban és kövesd a szíved, mindegy...

ADAMUS: A következő reggelen lelővik magukat, mert nincs elképzelésük arról, hogy te miről beszélsz nekik... Ez ez... van erre ez kis szavam, Makyó-nak hívom.

Nézz utána az interneten a Makyónak. Oké. Nos, következő?

Most ezt nem magyarázom el... (felírta a táblára) Kíváncsiságban tartalak, szereted a kíváncsiságot.

Nos, tehát most, hogy valaki mellett csücsülsz, aki épp a krízis zónát járja, az életük épp széthullóban van, öngyilkossági gondolataik vannak, dühösek, zavarodottak, ahogy én is (Adamus átlapozza az irományát, keresvén a megfelelő oldalt). Fogalmuk sincs arról, hogy mi történik éppen, rátok tekintenek és olyasvalakit látnak bennetek, akit éreznek, ugyan nem értenek - de valamit éreznek irántatok. Érzik a bölcsességet. Érzik az egyensúlyt. Úgy érzik, mintha ki akarnák szívni belőletek az energiát és elvinnék tőletek azt, amivel rendelkeztek, de ti ezt nem fogjátok hagyni. Tudom, hogy túl gyorsan beszélek, de ez van... Nos, mit mondotok majd nekik? Épp most veszítették el az állásukat és a feleségük végiggyalogolt rajtuk, nincs semmi pénzük a bankban és az orvos épp most árulta el nekik, hogy cukorbetegek. Erre te azt mondogod majd nekik, hogy kövessék a szívéket? (Adamus irónikus)

GAIL: Nem, azt mondanám nekik, hogy vegyenek egy mély lélegzetet. Lélegezzenek.

ADAMUS: Rendben, Vesznek egy mély lélegzetet és aztán? (viccel) (nevetés)

GAIL: Igen, utána leugranak a hegy csúcsáról. Vagy a vonat alá sétálnak. Elintézik magukat.

ADAMUS: (hümmög) Nos, mit mondasz majd nekik?

GAIL: Azt, hogy minden rendben lesz.

ADAMUS: Ah, köszi. Ez volt az én válaszom.

GAIL: Rendben lesz minden. Igen.

ADAMUS: Rendben lesz minden, nos valójában ez is marhaságnak hangzik, de felismered...?

GAIL: Én ezt a baromságot mondom magamnak minden nap!

ADAMUS: Pontosan! És ez egy őszinte válasz, mert tudod, hogy rendben lesz minden. Persze lehet, hogy vissza kell majd térniük még tíz életre...

GAIL: Nem mindig.

ADAMUS: Tényleg rendben lesz minden. Hiszen már most ott vagy. Már most elértél oda. Akármilyen játékba is szállsz be, míg odaérsz, akármilyen tapasztalatra is vágysz, de mint tudod, te és én, mi mindketten ott csücsülünk a saját Harmadik Körünkben és kikukucsálunk a Harmadik Kör ablakon, azt mondván: „*Hello Gail, hogy vagy ma, te Felemelkedett Mester?*”

GAIL: Nos, a Vagyok, Aki vagyok tudja, hogy már ott vagyok. Ez a részem, pedig azt tudja, hogy itt vagyok. De amint visszatérek a saját vackomba, a világba, hogy úgy mondjam és mindez egyszeriben eltűnik.

ADAMUS: Igen.

GAIL: Belép a valóság.

ADAMUS: De én szeretem ezt ennyire leegyszerűsíteni: „Rendben lesz, minden.” Kérdezd csak meg Lindát. Mikrofont Lindának!

LINDA: Igen, rendben lesz minden. Rendben lesz.

ADAMUS: Rendben lesz minden és ez egy őszinte igaz válasz. Rendben lesz. Nos, azért nem feltétlenül akarjátok nekik részletekbe menően előadni a teljes verzióját a várható történéseknek. (nevetés) Az majd később jöhet. De igen, rendben lesz minden. És ők majd rátok néznek és tényleg hinni akarnak nektek, egyébként... és rátok néznek, azt kérdező: Tényleg? És ti azt felelitek: „Tényleg. És most vegyél egy mély lélegzetet.” Ahhh. Ah...

Tudjátok, Shaumbra, rendben lesz ez! Az egyedüli dolog, amit bánni fogtok mindannyian, az az, hogy nem ismertétek fel, hogy rendben lesz minden. Hogy küzdöttetek azért, hogy minden rendben legyen, hogy nem hittétek el még akkor sem, amikor már dönthettetek volna úgy, hogy elhiszitek, hogy minden rendben lesz. Az egyedüli dolog, amit bánni fogtok ebben az elképesztő folyamatban az az lesz: „A fenébe, bárcsak jobban élveztem volna!” (hallgatóság helyesel) Igen, rendben lesz minden! (hallgatóság tapsol)

Tudjátok, mit? (Linda átad neki egy Adamus díjat... rengeteg nevetés a közönség részéről) Csak ha fel is tűzöd nekem! (feltűzi az ingére).

Most, erre, hogy megváltozott az energia a teremben és az interneten is! Képzeljétek el, hogy mit tenne ez másokkal? Az energia megváltozik. Ó, mindez a feszültség... az aggodás. Az összes aggodás a semmin, vagy épp csak egy kis aggodás maradna, de azt gondolom, már azt is unjátok. (Adamus a terem végébe megy) Mindez a sok előretételezés és közben az ismeretlentől való félelem, miközben egyszerűen csak visszafordulhatnátok... (Adamus torkát köszörüli... a közönség megfordul, feléje) Csak forduljatok meg és tekintsetek vissza a tapasztalatotokra és válasszátok ki a potenciált onnan, ahova elérkeztetek, arra vonatkozóan, hogy hogyan értetek el oda.

Nos, ne gondolkodjatok róla, hanem csak érezzétek. Mert a gondolkodás azt mondhatja majd veletek, „Igen, de az élet a valóságban, Adamus, arról szól, hogy ezt meg azt meg kell tenned. És én ezt nem tehetem meg, mert a gyermekeim és a munkám...” és blablabla... És ezzel a régi játszma közepében vagytok ismét!

Tényleg, visszatekinthettek egyszerűen a Harmadik Körötökből és így szólhattok: „Hogyan szeretném megtapasztalni az oda utat?” Ez sokkal valóságosabb, mint a lineáris előrehaladás. És ha van valami, amit a mai napon Kuthumival igazán átadhatunk nektek, az az, hogy visszatekinthettek magatokra, ha úgy döntötök. Ha nem úgy döntötök, ha továbbra is a mély ismeretlenbe szeretnétek elmerülni és minden egyébben és feldolgozni a felemelkedéshez vezető utatokat... ez most vicces volt! (nevetés) Ha fel akarjátok dolgozni a felemelkedéshez vezető utatokat, megtehetitek. De ha vissza akartok tekinteni, azt mondván: „Így szeretném megtapasztalni, ezt választom!” azt is megtehetitek. Kell hozzá egy kis gyakorlat, mert eonokon keresztül másképp tettetek, de nem kell hozzá túl sok gyakorlat sem.

Nos, akkor mi egyebet mondanátok még valakinek, aki ebben a zónában tartózkodik?

LINDA: Ó, találtam valakit, itt! (visszakozik a jelentkező) Nem?

MAURY: Mit mondhatnék?

LINDA: Nem?

ADAMUS: Mit mondanál?

MAURY: Nos...

ADAMUS: Én Maury leszek most.

MAURY: Ó, én

ADAMUS: És épp az ébredés tragédiáin megyek most keresztül. Épp az Áuuú zónában vagyok, Maury vagyok, aki egy magas tudatossággal rendelkező és felébredt Mauryhoz szólok, More he... (szójáték - jelentése: még több...)

Ó, Kuthumi! Ó, ez Kuthumi volt... ez nem én voltam.

LINDA: Édes.

ADAMUS: Igen édes volt. Eléggé. Mondhatjuk, hogy a tizes skálán hármát érdemel.

Tehát te vagy Maury felsőbb tudata, amint az épp az emberi Mauryval beszél? Mit mondanál, Maury?

MAURY: Nos, tudod, hogy engem arra vezetnek, hogy csak legyek ebben a kapcsolatban, amely most itt a pillanatban megvan. Én csak érzem ezt, ez egy olyan érzés... (megáll, mert Adamus a fejét rázza, majd a szemét forgatja, majd „fejbelövi” magát, majd leomlik a székbe, és Norma után nyúl - sok nevetés a közönség részéről)

ADAMUS: Norma! Kérlek, segíts lélegezni! Segíts lélegezni! Norma!

MAURY: Igen, lélegezz, végy egy mély lélegzetet.

ADAMUS: Végy egy mély lélegzetet.

MAURY: Ez így van, általában ezt mondom először.

ADAMUS: Most mindannyiótokkal örömködöm, de... (Adamus köp egyet)

LINDA: Óh-oh... oh...

ADAMUS: Köpök a feldolgozásokra, köpök a... ez Kuthumi volt, sajnálom!

LINDA: Ez a cipóm volt! Óh!

ADAMUS: Köpök a feldolgozásokra, kezelésekre és struktúrákra és az összes ilyen elgondolásra. Itt buksz el! El akarsz gáncsolni valaki mást?

MAURY: Nem, csak egyszerűen lélegezz.

ADAMUS: Lélegezz. Rendben. Ez jó... szóval végy egy mély lélegzetet, és mit mondanál nekik?

MAURY: Csak legyetek ezzel az érzésekkel.

ADAMUS: Lehetséges. De talán utálják érezni ezeket az érzéseket, de értem. Tudod, én mit tennék?

MAURY: Mit, mit tennél?

ADAMUS: Azt kérdeztem tőled, hogy tudnád-e hogy én mit tennék?

MAURY: Nos, hát ezt kérdezem én is.

ADAMUS: Tudod, hogy én mit tennék? Az egyik dolog, amit tennék, annyi lenne, hogy megkérem őket arra, hogy csak vegyenek velem együtt egy mély lélegzetet. Semmi egyebet nem mondanék abban a pillanatban, csak engedném, hogy érezzék a jelenléteket. Amely sokkal erőteljesebb, mint a szavak, sokkal hatékonyabb, mint bármilyen terápia és sokkal olcsóbb, mint a gyógyszerek. Tehát csak engedném, hogy érezzék a jelenléteket. Ahogy Maury Mauryval van... (Adamus a karjait Maury köré helyezi) Hát, nem jó érzés ez?

MAURY: Nos, a kapcsolatban rejlő együttérzés, a gyógyulás egyik kulcs eleme, igen csodálatos

érzés.

ADAMUS: Igen, túl sok szó. Mély lélegzet. Ez csak Maury, Mauryhoz. (mindketten mélyen lélegeznek. Ah! Sokkal jobb! Köszönöm! Köszönöm! (néhány taps)

MAURY: Köszönöm.

ADAMUS: Nos, akkor egy következő gyorsat.

LINDA: Díjat érdemel? Díjat?

ADAMUS: Ó, igen, persze!

LINDA: Oké, tessék, megérdemelted, valóban megérdemelted!

ADAMUS: Nos, mi mást még? Mit mondanátok nekik, azoknak, akik épp az Áúúú Zónájukban járnak, ebben a traumatikus időszakban?

SHAUMBRA NŐ: Menj csak és ugorj!

ADAMUS: Menj csak és ugorj!

SHAUMBRA NŐ: Menj csak és ugorj!

ADAMUS: Nem rossz. Menj csak és ugorj! Hallottam már Aandráhtól, aki ezt nagyon együtt érzően, szeretetteljesen tudta mondani. Tetszik!

LINDA: Ehhez szeretnék egy megjegyzést fűzni: Ez most nem egy orvosi tanács.

ADAMUS: Nem, arról beszélgetünk, hogy ugorjon egy nagyot az emberi létezésből az ébredésbe.

LINDA: Figyeljétek, hova léptek.

ADAMUS: Na most legyünk még őszintébbek, hányan használtátok az ébredésben rejlő áldozatiságot, hogy egy kis energiához jussatok általa, vagy figyelemhez? (a közönségben kezek emelkednek a magasba) Köszönöm! És te, Linda?

LINDA: Én tettem így... a kezem is fent volt! (nevetés a közönségtől és Adamustól)

ADAMUS: „Az életem széthullóban van, nem tudom, mit tegyek.” Ez egy valós állítás, de olykor van benne egy kis éhenkórásztság... ahogy én hívom. Ez Kuthumi volt - igen, szeretitek ezt... Nos, írjuk csak ki a pólónkra. Olykor előfordul a szegény én szerep. „Szegény én, épp most megyek át az ébredésen.”

LINDA: Bocs, de ki hordana olyan pólót, amire ez van írva hogy „éhenkórász”? (sok nevetés - sokan felteszik a kezüket)

ADAMUS: Már 18 megrendelést kaptam online, ki az, aki online hordana... (a kamerába nézve)

LINDA: Éhenkórász? (Needy-Feedy)

ADAMUS: Needy Feedy? Ti hordanátok ezt az éhenkórász...? Látod, már 12 milliárd ember válaszolt! (sok kacagás) Nem tudom, hogy valaha meghívom-e még Kuthumit újra... Nehéz osztozkodnunk... egy test... két felemelkedett lény... ez nehéz.

Nos, kedves Shaumbra, minden kezd itt szétesni (az Áúúú zónában) Lehangoló a látvány. Sötétnek látszik minden. A végét járjátok. Tényleg a legintenzívebb halálfolymat, amellyel valaha szembenéztek majd, beleértve a fizikai halált is.

Ehhez képest a fizikai halál egy parkbéli séta egy napsugaras napon. Mert egyszerűen csak átmentek. Már általában napokkal hamarabb, mint a testetek. Elveszítitek a kapcsolatot és a tudatot, szóval csak elillantok a túloldalra, majd meghal a testetek is, és mindenki sír - vagyis majd mindenki. Ám ez keményebb. Ez önmagad halála, annak a halála, amit gondosan felépítettél,

tökéletesen megterveztél és manipuláltál életről életre, profi szinten. Vannak részeid, amelyek úgy tervezték, hogy örökkévaló legyen és hirtelen most felismeri, hogy mégsem az.

Nem a fizikai testről beszélek, hanem a sok munkával létrehozott emberi identitásról. Ezt a robotszerű aspektust az emberi tökéletességre tervezték, a csodálatos test, fantasztikus arc, tökéletes öltözködési ízlés, persze, divatosan, a jólét, amely tútesz a gazdagságon, intelligencia, amely meghaladja mindenki másét, csodák létrehozása egyszerű kézmozgatásokkal és természetesen folyamatos csokis keksz illat.

Nos, tehát ez a robotszerű - valójában aspektuscsoport - gondosan lett megtervezeve, akár csak a robotok, így alakították őket. Majd hirtelen, ti és a robotok, az aspektusok, hirtelen felismeritek, hogy ez az egész egy nagy illúzió volt csupán. Sohasem éritek majd el az emberi tökéletességet, mert az elérhetetlen, sohasem emelkedtek majd fel ebbe a státuszba, mert másképp történik majd. A Felébredés másképp zajlik.

Ez az időszak, ez az Áúú struktúra lebontó időszak eltarthat úgy 10-15 éven át, azok számára akik gyorsan haladnak, egészen 3-4-5 életen át is. Vagy még tovább. Akik lassan tanulnak, azoknál akár 20-30 életen át is. Tényleg. Gondoljatok a felhalmozott szemetetekre, minden felhalmozott hiedelemre, az illúziókra, haragra és sebesülésekre, minden egyébre. Gondoljatok arra, hogy milyen hosszú időn át gyűjtögettétek ezeket! És gondoljatok arra, hogy vajon milyen hosszú idő lesz, mire feltisztítjátok mindezeket.

Kötöttünk egy fogadást a túloldalon, amit elvesztettem, a fogadás abban állt, az angyali lényekkel... van egy Emberi TV - szerűségünk. Ez volt az első valóságshow! Mi nézünk le rátok! (nevetés) „Nahát, elképesztő, örület, ez elképesztő!” És van egy testvérprogramja is: „Örület, de igaz: Az Emberi gondolatok és cselekedetek.”

Szóval kötöttünk egy fogadást a felébredésről: Meddig tart egy fejlettebb (bár nem szeretem ezt a szót) - mondjuk inkább egy eltökéltebb ember (nevetés) számára, míg felébred? Az általános megegyezés szerint úgy 3, 4, 5 élet volt. Kedves barátaim, rengeteg spirituális érmémbe kerültetek! (rengeteg nevetés és taps)

Tudjátok, ki nyerte a fogadást? Tobias.

LINDA: Mi nyertük.

ADAMUS: Tobias.

LINDA: *Mi nyertük!*

ADAMUS: És ti nyertétek. Nyilvánvalóan, ti nyertétek. De Tobias ezt mondta: Nem. Én dolgoztam már velük korábban is. Ismerem őket a Tien Templomaiból, szerettem őket. Jártam a bűdös cipőikben. És megcsinálják majd ebben az életben, nem tart ez 90 évig sem. Hanem 12-15 vagy 20 évbe telik majd! És a legtöbbetek ezt az utat járja pontosan ennyi ideje.

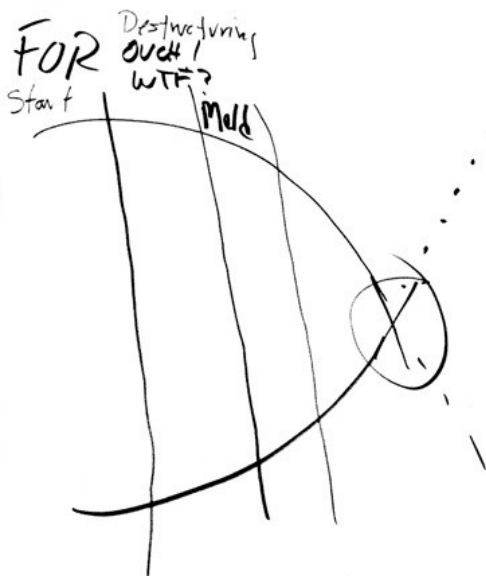
És azok, akik mögöttetek jönnek, ha nem... ó, kedvesem, kifutunk az időnkéből! Azok, akik mögöttetek jönnek, ha kellő szenvedéllyel rendelkeznének, akár 5-6 év alatt is képesek lennének megtenni ezt az utat. És az évek nem számítanak - csak nektek. Ha már eleve elértetek oda, akkor nem számítanak. De közben van egy részetek, amely így szól: „Még meddig tart ez?”

A könyvünkben majd többet szólunk erről. Több részletet adunk majd meg arról a szikráról, amely az ébredést okozza és az emberek később felfedezik majd, hogy az nem is feltétlenül egy szikra volt. Az egy nyomás volt, amely hosszú időn át adódott össze. Olykor annyi pszichikai energia jön létre a hullám mintázatokból, oly sok pszichikai energia épül egymásra, hogy egyszerűen meg kell történnie. És egy napon az ébredés... az ébredés majd meghatározható lesz. Nem feltétlenül ott születik, de valahol egy könyvben meghatározható lesz, vagy egy filmben, egy tragédiában, valamilyen fordulatban.

Ez az Áúú Zóna az, amire mi most szeretnénk koncentrálni. Segítünk az embereknek megérteni azt, hogy mit is élnek meg ebben a viszonylag általános és elterjedt folyamatban és hogy minden rendben lesz, ha ezen keresztül tudnak jutni.

Ebben a struktúrákat lebontó zónában érzik igazán a spirituális vezetőik elvesztését, itt érzik magukat igazán egyedül, ahol többé semminek nincs értelme. Szóval beszélünk majd erről még.

Az „Egybeolvadási” Zóna

Itt most érkeztek a következő lépcsőhöz, amit én az olvadásnak fogok nevezni. Az „Egybeolvadás”. Egyébként ezek nem tiszta határok. Nem ugorhattok az egyikből a másikba, mert inkább úgy egymásba folynak. Most túlzottan leegyszerűsíttem.

Elértek az „Egybeolvadáshoz” a folyamatban. Itt a hullámformák elkerülhetetlenül egyesülnek. Hirtelen felismered: „A fenébe, itt nincs visszaút. Ez megtörténik!” Próbálsz visszajutni, de nem tudsz. Próbálsz felejtetni, de nem tudod elfelejtetni, amit tudsz. Még ki is próbálsz. Azt mondod, ki tudom mindezt törölni? Nem, nem tudod.

A következő állomás tehát az egybeolvadás, ahol egy nagyon mély szinten valójában elkezded érezni önmagadat, az istenit. Továbbra is nagyon emberinek

érezed magadat, de hirtelen kapsz tiszta és világos felvillanásokat. Ennek valószínűleg a legjelentősebb része az, amikor hirtelen egy kreatív robbanást tapasztalsz magadban. Egészen addig nem volt ilyenben részed. Hirtelen elkezdnek olyan dolgok vonzani, amelyek természetüknél fogva kreatívak, mint például a zene és a képzőművészetek. Előtte sohasem foglalkoztál ezekkel. Hirtelen meglátod olyan dolgokban a szépséget, amelyek mindig is ott voltak, csak addig nem vetted észre őket.

Továbbra is nagy káoszon mész keresztül és traumán az Áúúú Zónában, a struktúráid lebontása közben, de itt már jut némi remény is. Most már evidens, hogy mindez valóban zajlik. Elkezdesz végül összekapcsolódni és kommunikálni a nem fizikai sík entitásaival, nem mintha közvetítőkké válnátok, hála Istennek, hanem azért, mert hirtelen azon kapod magad majd, hogy más lényekkel beszélgetsz. Ők majd válaszolnak, amit aztán persze kételkedve fogadsz. De legközelebb megismétled és akkor egy kissé több tisztánlátás és világosság kíséri majd az egészet.

Hirtelen a köd el kezd majd felszállni, legalább is úgy tűnik majd, hogy a következő napon ismét súlyosnak érezd. És hirtelen egy új és mély szenvedélyt érzel, ám a következő napon úgy tűnik majd, mintha elhalványult volna. Ebben a mókás köztes zónában vagytok és kedves Shaumbra, pontosan itt vagytok most ti is. Továbbra is vannak félelmeitek, aggodalmaitok. Továbbra is félénk puskák vagytok, ahogy mondanák, egy kicsit a sokk alatt, kimerülve és megrémülve attól a folyamattól, amin átmentetek. És még csak nem is tudjátok, hogy már túljutottatok rajta. Továbbra is aggódtok azon, hogy vissza kell-e még mennetek, vagy hogy még minden ott van-e, vagy ezt az egészet csak kitaláljátok?

De kedveseim, ebben az egybeolvadásban elkezditek érezni magatokat, ezt az elvesztett szerelmet. Valójában még intenzívebbé válik, még több vágy hatja át és ami a legmókásabb ebben a fázisban, hogy nem csupán a szívetek az, amely megszakad az elvesztett szerelmek miatt, hanem azt is érezhetitek, hogy az elvesztett szerelmek is kínlódik értetek.

Ez egy érzés, amely túlhalad minden szót, leírhatatlan, amikor tudod, hogy hiányoztál magadnak, törődöttél magaddal és úgy éreztél, hogy el vagy választva önmagadtól és mindennél jobban vissza akarsz térni önmagadba. Ez egy csodálatosan elképesztő tapasztalat. Lehet, hogy a másodperc század részéig tart majd, de nem számít. Nem számít.

Ó, Istenem, te jó Isten, kifutok az időből!

Szóval itt valami történik. Az egybeolvadás. Annak a tudatosítása, hogy ez valóságos. Hirtelen felismerése annak, hogy amit eddig igazán kerestél, az itt van. Úgy érzed, hogy szinte teljesen készen állsz az áttörésre. Úgy érzed, hogy szinte megízlelheted, belélegezheted, akármi is az.

Akárminek is hívd - megvilágosodásnak, tudatosságának, felemelkedésnek - annyira közel van, hogy tudod, hogy itt van. Ez többé nem egy távoli álom, mert itt van és továbbra is elillan előled, valójában nem te vagy az. Csak olyan az érzet.

Itt valami történik, amiről szeretnék beszélni, ezért ebbe kicsit hosszabban belemegyek, de szeretnék kitérni erre, ez nagyon fontos.

Itt - ez nektek szól, akik tanítjátok a többieket és megosztotok velük dolgokat - itt szokott a figyelmek nagyon extrém módon elkalandozni. Pontosan itt. Nem itt (Áúú), hanem itt (Egybeolvadás). Hirtelen elkezditek megízlelni a figyelemelterelődést, a szórakozottságot.

Mik a figyelem elterelésének eszközei? Erre biztosan tudtok válaszolni, mert ezt tapasztaljátok. Mik a figyelemelterelések? Kérlek. Linda majd kijelöli az önkénteseket.

PATRICIA: Engem?

ADAMUS: Igen, kitűnő választás!

PATRICIA: Mik a figyelemelterelés eszközei? Hú..

ADAMUS: Mély lélegzet, gyere le ide. Mi vonja el a te figyelmedet? Elkezdted érezni az önmagadba való visszatérést, mi az, ami ettől el akar vonni téged?

PATRICIA: Világi aggodalmak.

ADAMUS: Köszönöm. Igen, világi aggodalmak. Mondj egyet a sajátjaid közül.

PATRICIA: Szakmai és pénzügyi aggodalmak.

ADAMUS: Konkrétabban?

PATRICIA: Konkrétabban... Kreatív csatornák.

ADAMUS: Hogy elkészülj egy projekttel.

PATRICIA: Hogy elkészüljek egy projekttel.

ADAMUS: Köszönöm. Igen, köszönöm. Hogy elkészülj egy projekttel, akármi is legyen az, mert az hatással van a szakmai és a pénzügyi jövődre egyaránt.

PATRICIA: Igen.

ADAMUS: Tehát, csodálatos figyelemelvonás. Csodálatos figyelemelterelés. Ad neked egy kibúvót, egy olcsó kis kibúvót arra, hogy ne azt tedd, amit a szíved szerint tennél, ami valóban ott van. El tudod azt képzelni, hogy visszatekintesz magadra, így szólván: „Tudod, annyira elvonta a figyelmemet és közben tényleg nem az volt, amit igazán megírtam volna. Nem az volt... Csak annyira éreztem a nyomást...”

PATRICIA: Honnan, ki felől? Magam felől.

ADAMUS: A tervszerűség... Pontosan. És: „Rávettem magam arra, hogy írjak, és annyira nem ezt akartam megírni!” Talán. Tehát ez egy figyelemelterelés. Hirtelenjében el tudod képzelni a Vagyok

tudatosságát, akármit is jelentsen, a tudatát? Olyan, mintha felkapcsolnád a fényeket. Megvan. Ott vagy. Nem számít. A tervek és minden egyéb csak figyelemelterelődések voltak, köszönjük!

PATRICIA: Köszönöm. Emlékszel a nevemre?

ADAMUS: Had mondjam most másképp.

PATRICIA: A becenevem, ahogy szólítani szoktál.

ADAMUS: Igen, emlékszem, de most erre összpontosítsunk, Hadd mondjam most másképp. (nevetés)

LINDA: Figyelemelterelés.

ADAMUS: Eltereli a figyelmet. Most eltereltétek szegény Cauldre figyelmét is. Hadd mondjam most másképp. Ahelyett, hogy küzdelmesen megvalósítasz egy tervet, valójában nagyon könnyedén is megvalósulhatna az, ha visszatekintenél, abból a pontból, ahol már el is készült.

PATRICIA: Igen.

ADAMUS: Nagyon jó. Köszönöm.

PATRICIA: Köszönöm.

LINDA: Mi volt a becenév?

ADAMUS: Haladjunk...

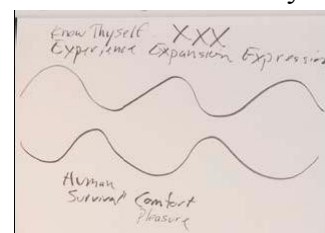
LINDA: RENDBEN!

SHAUMBRA NŐ: Az én figyelemelterelésem a félelmeim.

ADAMUS: Félelmek. Nagyon jó. Félelmek. Most akkor felsorolom... (Adamus ír) ezek közül némely világi, ahogy mondtad és van olyan is, amely nagyon érzelmes. Félelmek. És milyen félelem?

SHAUMBRA NŐ: Nos, a mindennapokkal kapcsolatosan.

ADAMUS: Rendben. Van-e esetleg olyan félelem, amely a teljes felébredéstől tart, hogy többé semmi közöd nem lesz a Föld bolygóbeli élethez?

SHAUMBRA NŐ: Igen, de ez nem tudatos.

ADAMUS: Igen, de a félelem jó. És a világi földi élettől való félelem? Mi a félelem?

SHAUMBRA NŐ: A változástól való félelem.

ADAMUS: Kitűnő! A változástól való félelem. Jó. Bölcs csoport ez. Köszönöm! És a többi? Van itt egy nagyon fontos.

SHAUMBRA NŐ: Azt akartam épp mondani, hogy félelem a...

ADAMUS: Felállnál, kérlek?

SHAUMBRA NŐ: Persze.

ADAMUS: Köszönöm.

SHAUMBRA NŐ: Egy másik félelmem pedig arra irányul, hogy a testem nem tud majd működni.

ADAMUS: Ez nagyon jó.

SHAUMBRA NŐ: Hogy nem lesz elég pénzem.

ADAMUS: Számít ez?

SHAUMBRA NŐ: Úgy tűnik számít, amíg itt vagyok.

ADAMUS: Itt van egy választásod.

SHAUMBRA NŐ: Igen, Tudom.

ADAMUS: A Test, amely jól működik, vagy a teljes megvilágosodás? Melyik?

SHAUMBRA NŐ: Teljes megvilágosodás. Ez nem kérdés.

ADAMUS: Rendben.

SHAUMBRA NŐ: Nem kérdés.

ADAMUS: Akkor pedig ne aggódj a test miatt.

SHAUMBRA NŐ: Rendben.

ADAMUS: A test képes saját magáról gondoskodni. Minél inkább beleavatkozol, annál inkább jobban aggódsz érte és az automatikusan válaszol neked. Mondd: *„Kedves Testem, ezen a nagyon fontos kinyíláson, virágzáson megyek keresztül, a megvilágosodáson. Kérlek, tudnál magadról gondoskodni?”*

SHAUMBRA NŐ: Rendben. Ez jó, ez tetszik!

ADAMUS: Elég egyszerű. Igen. Jól van. Tehát a test gondjai. Ez egy jó kérdés. Képes lesz a tested kezelni azokat az intenzív energiákat, amelyek elérnek hozzád? Azt hiszem „Nevető Medve” említette ezt a múlt hónapban. Az intenzitásról beszélt, ő nem említette a testet - de a nagyfokú intenzitást képes lesz-e kezelni? Az elméd képes lesz-e kezelni anélkül, hogy felrobbanna a rendszer? Ott a félelem. Képes kezelni a tested a DNS áthuzalozását, azt, hogy minden szerveid, sejted, a véred egy átalakulási folyamaton megy át?

Ez rajtad áll. Teljes mértékben rajtad áll. Te határozhatod meg. Mondhatod azt, hogy *„Kedves testem, kedves elmém, ti tudjátok, hogyan egyenlítődjétek ki. Belétek építettem ezt a képességet. Tudjátok, miként gyógyítsátok meg magatokat. A fenébe, most itt az idő, tegyetek is így!”* Legyetek ennyire világosak, és egyértelműek. Ne azt mondjátok: (nyafogva) „Ó, testem...” és aztán azt se mondjátok, hogy: ... nem is folytatom, túl rövid az időnk. Igen, szóval, mi a figyelemelterelés?

RICKI: A Család és a kapcsolatok.

ADAMUS: Pontosan. Ezt kerestem. Nevezzük a szeretetteknek - vagy részben szerettek, olykor szerettek, alkalmi szerettek. Ez egy nagy csoport.

Vannak gyermekeitek, társaitok, akikkel már régóta együtt vagytok - mi történik, ha ez azt jelenti, hogy akkor nem lesztek már többé jelen a számukra? És ők a ti számotokra? Ez egy óriási figyelemelterelés, talán a legnagyobb. Óriási. És tisztelhető. De Valójában azt jelenti, hogy önmagadat nem tiszteled. Lehet, hogy őket tiszteled általa, de magadat nem igazán!

Tulajdonképpen nem ők teremtik a forgatókönyvet, ti teremtitek, azt mondván: *„Igen, de ha felemelkedek, ők valaha felemelkednek majd? 1000 életükbe kerül majd? Ki lesz itt a számukra? Csináljuk inkább együtt, vagy ne is csináljuk sehogy!”*

Ez a te döntésed. Teljesen a te döntésed. De szeretnék megállítani egy pillanatra, hogy nézz valami másra is ne csak erre a potenciálra. Mi lenne, ha, ha mondjuk teljesen felébrednél? Milyen hatással lenne az rájuk valóban? Milyen egyéb potenciálok vannak - amelyet talán a te ragyogásod megmutat majd nekik? Talán segítesz nekik azzal, hogy meglássák azt, hogy kik is ők valójában? Te leszel a Példa a számukra. A minta. És talán... egy pillanatra vizsgálj meg ezt is - talán van valamilyen régi egyezségetek, mely szerint te mész elsőnek, ők meg itt lesznek, hogy támogassanak téged. Hogy te lépsz elsőnek, hogy azzal a minta lehess a számukra. Hogy te lépsz elsőnek, míg ők gondoskodni tudnak egy két gyakorlati rutin dologról itt körülötted. Talán, csak talán.

Van még egy csomó egyéb figyelemelterelés, amely előfordul, de sajnálatos módon, annyi mindenről kell még beszélnünk és kevés az időnk. Szeretnék ehhez majd visszatérni a következő találkozónkon. Az egyik legnagyobb figyelemelterelődés ebben a zónában egyfajta mókás arrogancia. És erről aztán tudok mesélni... (kis kuncogások). A ti saját spiritualitásotok. Annyira leköt önmagad, mert valójában jó érzés és rengeteget tanultál. De tulajdonképpen épp felfűjsz néhány régi spirituális értékrendet ahelyett, hogy lebontanád őket. Valójában tettél most egy kis kitérőt és hitelen guruvá váltál, a bölccsé váltál. És tudod, hogy amolyan kedves dolog ebben a pozícióban lenni. Kissé fennkölt dolog, egy kissé mások felett állni. És valóban tapasztalsz dolgokat, de hajlamos vagy ebben a zónában maradni, mert szereted ezt a szerepet mások felé alakítani. Szereted ezt az újra megtalált spiritualitásodat. Ugyan minek menj tovább, ha megkaphatod a sütitet és meg is áldhatod azt?

Nahát, Kuthumi, nem nagyon nevetnek ma. Tehát a legtöbben most itt tartotok. Ebben az egybeolvadásban, Ezt tapasztaljátok. Ezt érzitek. Itt van - érzitek az érintését, önmagatok susogását, ahogy eddig még soha. A jövő hónapban jobban belemegyünk még a figyelemelterelésekbe, de szeretnék eljutni oda, ahová igazából próbálunk megérkezni.

A következő zóna

Ez a zóna az egybeolvadás után jön és az X zóna előtt van. Nem tudom, hogy is hívhatnánk. Talán segítetek majd kitalálni neki egy nevet, ám ebben a zónában - ebben itt... tényleg ez az utolsó fázis, amin valaki átmegy- itt a filozófia nem számít már semmit. Mind csupán Baromság. A Spiritualitásról is felismered, hogy mennyire hamis dolog volt. Mint egy álomhajó... csak elakadtál rajta. Egyfelől elképesztő volt, de valójában tele van minden trutyival. Tényleg. Nem ültök le egy emberrel beszélgetni az együttérzésről és arról az útról, amit épp járnak, amikor épp térdepelnek! Azt mondjátok nekik, hogy minden rendben lesz. Minden egyéb valójában csak ostobaság. Később visszajössz és elmesélheted nekik nem intellektuális fogalmakkal.

Egyébként is, ebben a zónába néhányan már beléptetek. Mások is be fognak lépni még ebben a hónapban. Gyönyörű. Az egész struktúra lebontást már csak a múlt részének látod innen. Hogy itt mi történik? Hogy Tobias halhatatlan szavait használjam: Nem számít. Jönnek dolgok az életetekben, visszajönnek azok az aspektusok, hogy a pokolban érezhesd magad és csak veszel egy mély lélegzetet és nem számít. Nem kell, hogy csodás kis spirituális közhelyekkel lásd el magadat, nincs szükséged a napi idézetedre, a kis üzeneteidre, a pattogatott kukoricára, semmi ilyesmire. Minden olyan nevetségesnek tűnik már, olyan kitalálnak, talán segített egy pillanatban, de most már oly gyerekes.

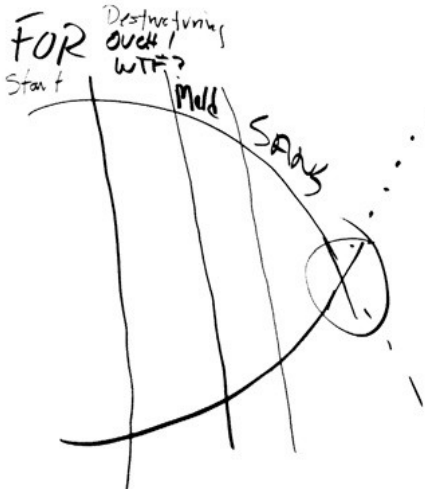
Itt, ebbe a zónába léptek... ahogy néhányan tapasztaltátok már mostanában. Egy aspektus - egy nem integrált aspektus - és van még belőlük, a jó nagyok, a legrosszabbak - de mostanra felismered, hogy nem is olyan nagyok és nem is oly rosszak - szóval egy aspektus megérkezik és kapsz tőle egy adag intellektuális poklot. Tudod milyen az. Hirtelenjében elárasztja az elmédet az az anyag. Ugyan honnan jött most? „Épp egy nagyon aranyos kis napom volt, erre hirtelen elkezdem bántani magamat.”

Kétség. Kérlek, a kétség csak akkor a tiéd, ha elfogadod. Ebben a zónában, hazatérnek ezek az aspektusok és megpróbálnak téged terrorizálni. Tényleg próbára tesznek téged. Tényleg megvizsgálják, hogy készen állsz-e a felébredésre. Ám, aztán visszatérnek és hirtelen minden más lesz. Hirtelen már nem veszel részt ebben az intellektuális/érzelmi párbeszédben önmagaddal... Hirtelen már nem kételkedsz magadban és nem mondod már magadnak ezeket a régi lehúzó szavakat, ezeket a régi...

Tudod, hogy történik ez: valamiért nem érzed jól magad önmagaddal, nem érdekel a miért - és előszeded a régi dolgokat, amibe belefáradtál, amit rosszul csináltál, úgy érzed, nem vagy annyira

jó, mint valaki más - és hirtelenjében belekerülsz ebbe a régi kételkedő dologba. Mit teszel hát? Megszórod egy kis cukorral és sziruppal és ilyesmiket mondasz magadnak: „Vagyok, aki vagyok.” Anélkül, hogy azt el is hinnéd. Vagy épp mész futni egyet és elolvasol néhány spirituális mondást, valamit. Ebben a zónában ezek már nem működnek. Nem működnek és ez a csodálatos benne.

Hirtelen, amint vallásos, spirituális szövegeket olvasol - ahogy Kuthumi mondaná (vicc) - többé már meg sem tudod tenni! Olyan túlhaladottnak tűnik. Hirtelenjében a spiritualitásról folytatott eszmecserék annyira fárasztóak, annyira régiiek lesznek. Hirtelen, csak nevetni tudsz - szó szerint kitör belőled a nevetés - és azt mondod: „Nem számít, ez tényleg nem számít!”

Ez egy csodálatos állapot. Tudod, egyféle csendesség. Egy olyan csendesség, amelyet nem tapasztaltál több száz életeden át. Mondhatnád azt is, hogy ez egy új egyensúly tudata. Nem a meditációról szól. Nem az imádságról. Nem is valamiféle technikákról. Talán ez a zóna a „SANS” nevet kaphatná: a semmi. Ez a semmi és a minden. Sans. Semmi. Itt nincs szükséged semmire. Ez az igazi kezdete annak, hogy felismered a *Vagyokot* és nem csak mondasz. Valójában, ebben a zónában elérsz egy olyan pontra, ahol már nem is akarsz kimondani többet. Csak van. Csak van. Kedves barátaim, most tényleg itt vagytok.

Szeretném ezt az áttekintést átadni nektek, hogy megérthessétek, hogy mi történik. Szeretném megmutatni a folyamatot, amin az egyén keresztül megy, hogy amikor másokkal dolgoztok majd, a saját szavaitokkal, a saját nyelvezetetekben elmagyarázhattátok a folyamatot.

Itt az történik, hogy minden egyfajta csendes szépségbe megy át, csendes szépségbe. Nem kell semmit sem erőltetned. Bizonyos szinten nem is izgat semmi, mert a gondoskodás és az izgalom is régi. Igen, továbbra is megvan az emberi nyomás, hogy pénzt teremtsétek, kifizessétek a számláitokat, de valamilyen szinten ez egyáltalán nem érdekel már. „Nos, akkor mi van? Elvehetik a házat, én meg itt vagyok magamnak. Nincs ennél jobb!”

A mókás dolog az, hogy általában a dolog nem így alakul, nem veszíted el a házat. Nem veszíted el az egészségedet, ezek közül semmit sem veszítesz el. Csak nyersz, nyersz. De a jövő hónapban visszatérünk a figyelemelterelésekre, szóval majd figyelmeztetlek időben. Mert itt is akadnak figyelemelterelődések.

Kérlek, értsétek meg, hogy most ebbe a „Sans” zónába érkeztek, a csendes zónába. Ez a vihar utáni csend. A vihar után vagyunk, a könnyörtelen, kemény harc után, amely ebben a struktúra lebontó zónában zajlott és amelynek maradványai itt vannak még ebben az egybeolvadásban. A csendes zóna.

Azért hoztam ezt fel, hogy megengedd magadnak azt, hogy ezt megtapasztald az elkövetkező hónapban. Add meg magadnak a tapasztalatot, hogy így szólsz: „Tudod, ez egyszerűen nem számít.” Ez nem közöny és nem azt jelenti, hogy nem törödsz vele. De nem számít, mert tudod, hogy minden jól alakul. Ismered a történet végét még azelőtt, hogy a következő fejezeteket megírták volna. Ez ennyire egyszerű. És bárki, aki ezt bonyolítja, az legyen... valamilyen (kuncog).

Energia Potenciálok

Nos, Shaumbrák, csináljunk valamit. Kapcsoljunk magasabb fokozatra. Vegyetek egy mély lélegzetet.

(szünet)

Jelenleg egy energia krízis zajlik, minden tekintetben, zajlik egy energia krízis a Földön. Azzal az energiával kezdődik, amelyet a tudat használ, amelyet előhívunk minden létező energia nagy energiataráltyból. A tudat hívja onnan elő az energiát, ti és mások hívjátok onnan elő.

A régi módja annak, hogy előhívjuk a pszichikai energiát épp változóban van. Ezért változik a világ is. Láthatjátok a jelenlegi gyakorlati alkalmazásokból, illetve a jelképekből. A világ alapvetően kifogyott a régi olaj készleteiből. És most a nap és a szél energiával játszadoznak, kérlek, ne tegyétek. Ezek csak sebtapaszkok egy elmélyülő seben. Ezek nem válaszok az emberiség számára. Ezek csak játékok. Ez vicc. Ezek figyelemelterelések. Sajnálom, de azok!

A világ egy óriási energia krízissel néz most szembe, minden elképzelhető módon. Ez mind csak arról szól, hogy impulzust kapjon a továbblépésre.

Amint azt múlt hónapban mondtam, az olaj, ami kispriccel abból a kútból az öbölben, rövidtávú természeti problémákat okoz, de valójában a tudatosságot és az éberséget hozza el. Az éberség - egy nagy szó. Elvezet annak a tudatosításához, hogy nincs már szükség a talajfúrásokra, mert nem ez lesz a válasz a jövőre nézvést. Körülöttünk mindenféle energia van, semleges állapotban, ebben a teremben elég energia van ahhoz, hogy a világ legnagyobb városait ellássuk. Itt a teremben, a levegőben, a vízben, a testetekben, de nem használjuk fel ezt az energiát. Azt hiszik, hogy ez nem létezik, pedig igenis létezik. Persze egy ponton azt is hitték, hogy a világ lapos - és talán az is! (nevetés)

Nos, kedves Shaumbrák, csináljunk most valamit, élvezkedjünk. Menjünk magunkba és érezzük meg az energia potenciáljait ennek a világnak.

Nos, mielőtt nekilátunk, szeretnék kiemelni valamit. Mondjuk egy új energia forrást felfedeznek jövőre, vagy a rákövetkező évben, bármikor. Annak drámai hatása lesz az infrastruktúrára - most visszatérünk a struktúrához - az ember mindennapi életének a struktúrájára. Az autókra, a kohógyártókra, azon munkásokéra, akik az energiát hozzák létre, a szénbányászokéra, az olajszivattyúsokéra - ők elveszítik majd a munkájukat. Kész, vége. Fini (franciául: vége) És ezzel az új energiával nem feltétlenül van szükséged sok alkalmazottra, mert majdhogynem magától is működik. És nagyon potens, rendkívüli módon hatékony. Mi lesz, ha rossz kezekbe kerül?

Tehát, mindezek a felszínre kerülnek, igen hihetetlenül jól hangzik az Új Energia elképzelése. Elhozzuk az Új Energiát a Földre, de értsétek meg, mi áll előttetek. Értsétek meg a hatásokat és összefonódásokat - és ez megy is nektek - hiszen ezt már átéltétek. A ti saját Új Energiátok befolyásoló hatásait, a pusztító változási folyamatát.

Megérte, ha visszatekintetek rá? Nektek kell megválaszolnotok.

Most menjünk bele a potenciálokba és csak fedezzük fel ezeket a potenciálokat. A dolog érdekes része a potenciálokkal kapcsolatban az, hogy olyanok, mint a lufik. (a bevezető részre utalva) Mindig is itt voltak, csak az emberek nem vették észre őket. Nem voltak elrejtve, csak épp láthatatlanok voltak, mert a korlátolt tudattal nem láthatod meg az igazi potenciálokat. Ám ez a csoport gyönyörű tudatossággal rendelkezik és megtanultátok azt is, miként éreztetek és megtanultátok azt, hogyan lépjétek túl a mentális gondolatokon. Az elme gondolatai továbbra is fontosak, de megtanultátok, hogy van azon túl még más is.

Így hát kezdődjön az utunk, amely ide vezet. Minden potenciál körbevesz bennünket most.

Most potencialozzuk - új szót találtam ki - a potencializálás művészet. (Linda leírja) Ez nem tudomány. Ehhez gyakorlatra, ügyességre, bizalomra és együttérzésre van szükség, mert az igazi potencializáláskor az elmén túllépsz. Nem gondolkozol az Új Energiáról. Nem akarod meglátni az Új Energiát, csak tapasztalod. Érzed. Engeded pezsegni a szívedben. Érzed, ahogy vibrál és kiterjed

a testedben. Érzél olykor egy velejáró érzést is, de az nem gondolat. Nem próbáljuk meg elemezni. Milyen érzés az Új energia?

Becsukhatod a szemedet, vagy nem. Én mindig hasznosnak érzem, hogy egy kicsit zümmögjek magamban, amikor épp potencializálok. (Linda próbálja betűzni - nevetés) Azt hittem nem megy nekem a szó alkotás! Szívesen zümmögök, amikor potencializálok. (A közönség elkezd hümmögni, zümmögni). Segít számomra az érzésekbe jutni és nem gondolkodni.

Milyen érzés az Új Energia?

(szünet)

Milyen az Új Energia dala a Föld számára?

(szünet)

Milyen érzés? Mihez hasonlít?

(szünet)

Táncoljatok vele kicsit.

(szünet)

Lélegezzetek vele kicsit.

(szünet)

Az Új Energia...

(szünet)

Látjátok, amint gondolkodtok, már nem is potencializáltok! Ha éreztek, akkor bevonzatok. Behívjátok ezt a potenciált. Felébresztitek a szendergésből. Kihozátok a pihenés állapotából, az alvásból, amelyben eddig leledzett.

(szünet)

A bolygó most már készen áll rá, az Új Energiára. 20-50 évvel ezelőtt nem állt rá készen. Szóval adott egy csodálatos egyvelege a vágynak és a szükségnek és adott egy szépséges potencializátor - azaz ti magatok - olyasvalaki, aki képes beleérezni a potenciálokba. És ha így tesztek, egyébként - ő, vehettek egy mély lélegzetet, lazíthattok egy pillanatra - az én véleményem az, hogy ezt jelenti valójában a vonzás törvénye. Nem azt, hogy valamire intellektuálisan gondolunk és mentálisan erőltetjük, hogy megérkezzen. Hanem érezzük. Engedjük, hogy a hosszú hibernációjából felébredhessen, vagyis legalább a semleges állapotából és most odavonzódhasson hozzátok és a ti személyes életetekhez. Így bevonzódhat, közelebb jöhet a Földhöz, közelebb a választott valósághoz. Belép, hogy közelebb lehessen hozzád.

Olyan, mint egy mag, tudod, amikor növényeket és zöldségeket termelsz, van egy kis mag egy csomagban, az a mag csak vár és vár és vár. Semleges állapotában vár. A potenciálok is ilyenek. Magok - láthatatlan magok - amelyek csak arra várnak, hogy valaki elültesse őket. Tudatosan és döntés által kerülnek elültetésre és azt várják, hogy kivirágozzanak a valóságba és ti is ezt tettétek éppen.

Ha elkezdtek róla gondolkodni, összerakni az elmétekben, akkor nem potencializáltok. Gondolkodtok, és ugyan jár valamennyi sikerrel, de nem sokkal. Ha éreztek, akkor teljes mértékben bevonzzátok ezeket a potenciálokat az életetekbe.

Tehát, kedves Shaumbra, ez globális szinten működik. Nem kényszerítitek rá semmire, de ki tudja, talán egy tudós az éjszaka közepén felébred majd és így szól: „Honnan jött ez az ötlet?” és elszalad a laboratóriumába és napokig dolgozik majd és csak kísérletezik. Honnan jött most ez? Majd

egyszeriben azt gondolja, „Hát, én nagyon okos vagyok!” Honnan jött ez? Talán pont innen.

Szeretném, ha tudnátok, hogy a jövőben majd több ilyesmit is végzünk majd a találkozónkon, minden alkalommal, de addig is használhatjátok a magatok kedvére. Visszatekintetek - egy pillanat múlva, majd visszatekintetek - a beteljesülési pontotokból, a felemelkedésekből, a kiteljesedésekből és megvilágosodásotokból, akárminek is nevezzétek. Visszanéztek magatokra és azt mondjátok: „Milyen potenciálokat akarok életre hívni? Mit akarok az életemben?” Többé nem vagytok a tömegetek markában. Ti a saját Önvalótokban vagytok.

És kedves barátaim, ahogy szeretem mondani, minden „ha” nélkül és „és” és „de” nélkül, minden jól van, minden teremtésben, és ti vagytok azok, akik megválasztjátok a teremtéseiteket.

Ezzel, Vagyok, Aki vagyok. Adamus, a ti szolgálatotokban. A következő alkalomig: Au revoir!

Az eredeti amerikai Üzenetből magyar nyelvre fordította: Szénási Kata.

(Ha szeretnéd a fordításokat támogatni ezen a számlaszámon megteheted: Szénási Katalin GIRO: 10700244-10377703-53200008)

A Bíbor Páholy Adamusát Geoffrey Hoppe, más néven "Cauldre" közvetíti, aki a coloradoi Goldenben él. Bővebb információ: a [Crimson Circle weboldalon](#). A havi közvetítések térítés mentesen állnak a világ fénymunkásai és a Shaumbra rendelkezésére 1999 augusztusa óta, amikor Tóbiás azt mondta az emberiségnek, hogy a pusztulás potenciáljától tovább lépett az Új Energia felé.

A Bíbor Kör a humán angyalok globális hálózata, akik elsőként mennek át az Új Energiába. Azáltal hogy megtapasztalják az örömeit és a nehézségeit a Felemelkedési folyamatnak, segítik a többi embert az útjuk részleteinek megosztásával, óvva és kalauzolva őket. Több, mint kétszázötvenezer látogató jön el minden hónapban a Crimson Circle honlapra, hogy elolvassa a legújabb anyagokat, és megvitassák a saját tapasztalataikat.

A Bíbor Kör havonta gyűlik össze Denverben, Coloradoban, ahol Geoffrey Hoppe él. A mennyei Bíbor Páholyból érkező üzeneteket Geoffrey hol Tobiástól (1999-2009 júliusáig) ,olykor Kuthumitól, újabban pedig leginkább Adamus St.Germaintól, vagyis 2009 szeptemberétől új nevén: Adamustól, veszi át, és továbbítja az emberek felé.

Tóbiás szerint, ők csupán leolvassák a mi energiáinkat, és visszatölcsmcsolják a saját információinkat a számunkra. Így láthatjuk emberként magunkat kívülről, miközben benne vagyunk a tapasztalásban. A "Shoud" a közvetítés szerves része, amelyben az emberek energiája közvetlenül árad át Geoffrey Hoppe-n keresztül.

A Bíbor Kör találkozási nyitva állnak a nyilvánosság előtt. A Bíbor Kör a bőségére a nyitott szereteten keresztül tesz szert, és a Shaumbra ajándékaiból, szerte a világból. A Bíbor Kör legvégső célja az, hogy humán kalauzolókként és tanítókként szolgálják azokat, akik a belső spirituális ébredés ösvényén járnak. Ez nem evangelizáló misszió. Nem "örömhírhözás." Inkább, a benső fény fogja odavezetni az embereket a te ajtód elé, az együttérzésedért és törődésedért. Tudni fogod, mit tegyél és taníts abban a pillanatban, amikor a különleges és drágaságos ember, aki a Kardok Hídjához vezető utazásra akar épp behajózni, eljön hozzád. Amennyiben ezeket a sorokat olvasva, igaznak érzed e sorokat, kapcsolódást érzel hozzájuk, valóban Shaumbra vagy. Tanító és humán kalauzoló vagy. Engedd meg az isteniség magvának benned, hogy virágba borulhasson ebben a pillanatban, és mindörökké virágozhasson. Sosem vagy egyedül, az egész világon a család vesz körbe, és angyalok a körülötted lévő birodalmakban.

Kérlek, terjeszd szabadon ezt a szöveget nem kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Kérlek csatold ezt az információt egészében, beleértve ezen lábjegyzetet is. Minden egyéb felhasználás jóváhagyandó Geoffrey Hoppe-val. Lásd a kontakt oldalt a www.crimsoncircle.com oldalon.

Magyar Fordítás: Szénási Kata www.azujenergia.hu